

Protokoll hållet vid Sunds-
bolls Skollärares förenings sam-
manträde den 26 mars 1887

Mötet öppnades på afligt sätt, hvar-
efter hr. Winberg gaf lektion i naturlära
om örat.

Protokollet från föregående möte
upplästes och godkändes.

Att undervisa vid nästa möte
utträs fröken H. Andersson.

Som ingen med anledning af
lektionen yttrade sig om undervisningen
i naturlära, öfvergick man till föreningens
andra ämne: "Heddelanden af Förste
lärares."

Dessa gälde:

1° katekesundervisningen i Som Skolrådets
ordförande fördrade, att Luthers lilla katekes
blefve fullständigt genomgången redan i folk-
skolans första klass, hemstade hr. Ohlson till
föreningen, huruvida detta låte sig göra. Med
anledning häraf gjorde föreningen det uttalan-
de, att det icke kunde ske, utan skada för de
i katekes tumäta kurserna, hvilka voro så
stora att man svårtigen kunde hinna mera.
Och uppdrog föreningen, att hr. Ohlson på hos
vederborande på ^{grundlag} af den påförda skäl utverka
ändring härutinnan, så att man finze läsa
Luthers lilla katekes först i förening med
utvecklingen.

2° tekningsundervisningen förnämlijast
i småskolan. Dervid betonades betonades att
man bör skynda långsamt: steg för steg följa
Stuhlmanns handledning. Ty det är icke så myc-
ket fråga om huru långt, man kommer, utan hur
mer att det gjorda är väl gjort.

3° undervisningen i geografi. Som normal-
planens föreskrifter angående kurserna för de
två lägre klasserna är obestämda, framhåller
hr. Ohlsson att man i första klassen borde läsa
väst lands fysiska geografi och sedan i andra
klassen det öfriga: inddelning, städer etc.

4° räkningundervisningen. Härav gör-
des samma utlåtanden, som vid ett föregån-
de sammanträde.

Än sist samtalades något om djur-
skyddet och huru man vid undervisningen i
naturlära bäst kunde främja detsamma. Af
flera talare betonades ^{deras} stora vikt och betydelse.
I sin behandling af djuren visar människan oftast
sin karaktär: oarmhertighet mot djuren, om
än någon gång beroende på okunnighet, för-
räder dock oftast en hård och rå karaktär.
Det borde därför ligga en kvar om hjärtat på
redan tidigt göra barnen förtroga med deras
plikter mot djuren och väcka deras känsla
för dem, samt utan oarmhertighet straffa
förselser härutinnan: de bör äta sin ger-
ningars frukt.

Överläggningen skulle fortsätta
något annat sammanträde.

M. K. K. K.
Förbundets sekreterare